

derfor. — Det foreliggende Spørgsmaal kan paa ingen Maade siges at være afgjort, endog kun antydningssviis, ved hvad der tidligere er blevet vedtaget; idetmindste maa jeg, da ogsaa jeg har hentydet til en tidligere Afgjørelse, for mit Vedkommende gjentage, at jeg ikke antager, Thinget er bundet derved. Jeg har blot henpeget til den Anskuelse, der tidligere har vilst sig her, og som jeg mener er saa naturlig og billig, at den ogsaa vil vise sig ved den Afgjørelse, der nu forestaaer, og som ingenlunde, som den ærede Ordfører meente vil blive Tilfældet, bør betragtes som en almindelig, men tvertimod som en i meget høi Grad begrændset. Ved den tidligere foreliggende Sag fremtraadte ogsaa den Anskuelse, at naar det viste sig, at der ved en heel gjennemgaaende Lønningforhøielse kun blev nogle ganske Enkelte tilbage, saa at altsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt ogsaa en Forbedring i disse Aar burde gaae for sig, vilde være af en ganske underordnet finantstiel Betydning, kunde der dog være Anledning til at gaae ind paa en saadan Forbedring. Det er en Selvsølge, at hvor disse Momenter ikke ere tilstede, vil der foreligge et ganske andet Spørgsmaal, som ikke finder nogen Afgjørelse ved Afgjørelsen i nærværende Tilfælde. Dersom man nu kunde sige, som udtalt af den ærede Ordfører, at det var ganske urigtigt og unødvendigt at give en saadan Forhøielse til de Medlemmer af det Facultet, hvorom der her er Spørgsmaal, saa vilde Sagen maaffee stille sig noget anderledes; man har vel, siger man, tidligere fundet, at der, naar der ved en almindelig Lønningforhøielse kun blev et Par Enkelte tilbage, som ikke faldt ind under den nye Ansættelse, at der kunde være Anledning til at give disse en midlertidig Forhøielse, om ogsaa kun i ubetydeligt Omfang, men det bør ikke finde Stev her, thi der er ikke nogensomhelst Grund til Anvendelsen af denne Regel paa de Mænd, hvorom der her er Spørgsmaal. Deri troer jeg imidlertid, at den ærede Ordfører feiler, thi det er et Factum, som man ikke kan see bort fra, at trods den betydelig bedre Stilling, i Sammenligning med de andre Faculteter, som efter den tidligere Ordning har kunnet tilfalde Medlemmerne af det juridiske Facultet, har

det ligesuldt vilst sig at have meget store Bæmskeligheder at faae Mænd, der bleve i disse Stillinger. Man kan altsaa paa ingen Maade paastaae, at disse Mænd ere saa rundelig afslagne, at der ikke kan være Tale om at tage videre Hensyn til dem, idet det tvertimod ved forskellige Leiligheder har vilst sig, at Medlemmerne af dette Facultet, deels paa Grund af den meget betydelig forøgede Byrde, der i den senere Tid ved forskellige trusne Foranstaltninger er bleven lagt paa dette Facultet, deels paa Grund af den særdeles lette Afgang til fra dette Facultet at indtræde i andre Stillinger, som paa forskjellig Viis udøve en forskjellig Tiltrækningskraft, have forladt Facultetet. Jeg troer derfor, at der ogsaa i dette Hensyn er en ganske naturlig Grund til ikke ene og alene at forbigaae dette Facultet ved Fastsættelsen af den nye Lønningssmaade.

Ordføreren: I Anledning af den ærede Ministers sidste Øtring skal jeg kun bringe i Erindring, at naar det er saa vanskeligt at faae Candidater til de juridiske Professorater, maa dette vistnok væsentlig have sin Grund i, at der er saa mange andre juridiske Embeder, der ere overordentlig høit lønede, og som drage Professorerne bort fra Facultetet; det vilde vistnok være meget ønskeligt, om Thinget i sin Tid vil have dette i Erindring, saa at der kan blive et mere passende Forhold mellem de forskellige juridiske Embedsmænds Lønninger, for at ikke de bedste Kræfter skulle drages bort fra de Stillinger, hvor der er størst Trang til dem.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører hermed sigtede til, hvad der ved Sagens forrige Behandling blev udtalt som en væsentlig Aarsag til Afgangen blandt de juridiske Professorer, og om han navnlig sigtede til en Forandring i Sageringen for Ministrene. Det er jo vist, at 5 Medlemmer af dette Facultet ere udtraadte paa den Maade, som tidligere omtalt, men tænkte den ærede Ordfører paa Forandringer med Hensyn til Ministergagen, saa maa jeg bemærke, at denne Sag jo ikke hidtil har foreligget og heller ikke nu forelig-